

1847 for en Deel indeholdt saadanne Udgifts-
poster, saaledes er Udvalget af den Formenting,
at en saadan Opsættelse overhovedet ikke er
tilraadelig, især af den Grund, som ogsaa af
Finantsministeren er bleven antydet i Folke-
thinget, at derved, at slike Tillægsbevillings-
love fremkomme paa et tidligere Stadium,
kan Legislaturen komme til Kundskab om,
at saadanne Overfridelser have fundet Sted,
og hvad der har foranlediget dem, og derved
sættes istand til at overveje og afgjøre, om
nogen Overfridelse maatte have fundet Sted,
der var af en saa betænkkelig Charakter, at
det ikke gif an at udsætte de Foranstaltninger,
hvortil den maatte opfordre, indtil Statsrevisi-
tionen derpaa havde henledet Opmærksomheden.
Ogsaa fra Regjeringens Standpunkt kan det
være magtpaaliggende tidligere at erfare Rigs-
dagens Ansuelser om Gjenstande, som have
medført og maaskee yderligere ville medføre
Udgifter, og i Henseende til hvilke den kunde
tage Oplysninger, som til en tidligere Tid
staae til dens Raadighed. Da nu dertil kom-
mer, at de Bevillinger, som gives ved en saa-
dan Lov, ligesaaalidet som de, der gives ved
Finantsloven, kunne udelukke Statsrevisi-
forerne fra at gjøre de Udsættelser ved de til-
svarende Poster i Statsregnskabet, som de

maatte finde Anledning til, saa antager Ud-
valget, at det fra Principets Side maa bil-
liges, at Tillægsbevillingslove, der angaae
allerede afholdte Udgifter, kunne udgaae, for-
inden disse Udgifter ved Statsrevisionen finde
deres endelige Afgjørelse.

Derimod frembyder der sig nogen Banfles-
lighed ved at fastsætte Regler for, hvilke Ud-
gifter der bør være Gjenstand for saadan Be-
villing. Man maa være enig i, at, naar des-
lige Udgifter ere udbredede i Dvereenstem-
melse med en gyldig Lov, eller hjemlede i den
vedtagne Plan for et Foretagende, kan Til-
lægslov ikke behøves af den Grund, at de cal-
culerede Summer ere overfledne paa Grund
af tilfældige Omstændigheder, f. Ex. Antallet
af de Dødsfald, der medføre Pensjonsberetti-
gelse, forandrede Priisforhold o. d. Det er
imidlertid ikke let at drage nogen Grændse
mellem, hvad der egner og ikke egner sig til
at optages i en Tillægsbevillingslov som den
her omhandlede, og det turde derfor være ret-
test at afvente, hvad Erfaringen i denne Hens-
seende vil lære. Af denne Grund, og da man
Intet har at erindre mod de enkelte Poster,
indstiller Udvalget

at Lovforslaget vedtages.

Landstinget den 1ste Marts 1852.

Blechingberg. Borgen. M. P. Bruun. Dahl. Funder. H. P. Hansen.
Køster. Lüttichau. Nyholm. Drif. Drholm.
Schytte. Simony. Treschow. Unsgaard.